

El Simó Gros

L'Esquirol

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	L'Esquirol
Emplaçament	Pel camí que surt a mà dreta poc després del pk 13 de la carretera C-153.
Alçada:	560 m

Coordenades:

Latitud:	42.02005
Longitud:	2.34879
UTM Est (X):	446085
UTM Nord (Y):	4652207

Classificació

Número de fitxa	08254 - 73
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Popular
Segle	XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	La casa ha estat objecte d'obres de reforma i remodelació integral, que li han fet perdre els seus antics valors patrimonials.
Protecció	Legal
Observacions protecció:	Catàleg de béns a protegir POUM 2007, M76. Bé d'interès local.
Número inventari	Sí, IPA.: 22751.
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	000211400DG45B0001XL
Autoria de la fitxa	Virgínia Cepero González

Descripció

Masia de planta rectangular, que consta de planta baixa i una planta pis. La coberta és de teula àrab, a dues vessants, i el carener perpendicular a la façana, que es troba orientada a ponent.

El portal és emmarcat amb llinda de roure i brancals de pedra treballada, i duu una rajola que indica "Cuartel Oeste".

La façana principal presenta un cos annex adossat, que deixa un petit espai al sector oest pel portal. Es tracta d'unes corts, de planta rectangular, amb coberta a dues vessants. Té un gran portal, amb la llinda de roure, i una finestra petita.

Les mides aproximades de l'edifici són 13 m de llargada per 10 m d'amplada. Els murs són de pedra lligada amb morter de calç, arrebossats.

La casa del Simon Gros es troba bastida sobre l'antiga església de Sant Hilari, les restes de la qual es troben al seu interior. La major part de les seves estructures s'han conservat, llevat de l'absis, que fou suprimit. Es conserva una nau gairebé quadrada, de 3,65 per 3,95 m, que ha perdut la volta original. La porta d'entrada, coberta amb un arc de mig punt, s'obre al cantó de ponent.

Malauradament, la casa ha estat objecte d'obres de reforma i remodelació integral, que li han fet perdre els seus antics valors patrimonials.

Observacions:

No s'ha pogut accedir al recinte de la casa, pel que les fotografies són des de l'exterior de la propietat, i la seva descripció s'ha realitzat en base a la bibliografia existent.

Història

La casa del Simon Gros es troba bastida sobre l'antiga església de Sant Hilari, les restes de la qual es troben al seu interior. Des del punt de vista històric, és la més antigament documentada de totes les capelles del terme.

Les primeres referències documentals de l'església són dels anys 1124 i 1177, on consta Sinfré de Sant Hilari. L'any 1189 es confirma plenament la seva existència, quan Bertran de Vilar li deixa una lliura de cera en el seu testament.

Era una petita capella rural que es trobava dins l'antic terme del castell de Cabrera, amb un culte molt reduït (l'any 1623 consta que ja no en tenia).

Finalment, el seu edifici va ser reaprofitat com a habitatge del mas Simon Gros, que el va embolcallar amb les seves dependències. Fins fa una anys es desconeixia la seva existència.

Antigament, el mas Simon era propietat de la família Esquirol, que el van vendre l'any 1423 a en Francesc del Perai, i va quedar vinculat fins avui dia a la seva propietat.

Consta en el "Nomenclator de la Provincia de Barcelona. Partido Judicial de Vich" de l'any 1860 com a casa de pagès.

Bibliografia

FENOY, E.; PANADÈS, J. (2007). Catàleg de béns d'interès arquitectònic, natural i cultural a protegir. POUM. L'Esquirol: Ajuntament de L'Esquirol.

GENERALITAT DE CATALUNYA. DEPARTAMENT DE CULTURA (1992). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya (L'Esquirol).

ANGLADA i BAYÉS, M. (1986) "Sant Hilari del Simon". Catalunya Romànica, vol. III: Osona (II). Barcelona: Ed. Gran Enciclopèdia Catalana, p. 575-576.

PARÉS i GANYET, Q. (1976) La Despoblació rural i les masies del Collsacabra: seguit de divisió de la comarca en zones relació de cases de pagès i altres dades. Barcelona: Fundació Salvador Vives Casajuana, p. 192-193.

PLADEVALL, A.; COLL, F.X.; SERRA, A. (2002) Història de la parròquia i poble de Santa Maria de Corcó. L'Esquirol: Parròquia de Santa Maria de Corcó, p. 77-78.

